

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 5. Ordinatio Nectarii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV. Alypianam filiam suam, & Melecium
A.C. 381. qui eam duxerat, generum suum vocat,
 forte ideo, quod eam adoptasset, nam
 aliunde constat, S. Gregorium semper
 continentiam servasse. Hoc testamen-
 tum a septem testibus erat signatum, in-
 ter quos primus visitur S. Amphiloctus
 & ultimus Cledonius Presbyter Iconien-
 sis. Alii sunt ejusdem Provinciae Episco-
 pi, ex quo conjectari licet, eum hoc Te-
 stamentum in Asia post reditum suum,
 forte occasione cujusdam Concilii, con-
 didisse.

§. V.

Ordinatio Nectarii.

Soz. VII. Sancti Gregorii abdicatione accepta,
 in Concilio de eligendo Successore de-
 liberari cœptum. Imperator Episcopos
 hortabatur, ut singulari cura perpende-
 rent, quis eo fastigio esset dignissimus;
 sed Episcopi hac super electione disside-
 bant. Tunc forte Constantinopoli mora-
 batur vir Senex, cui nomen Nectarius,
 conditionis Dignitate, senio, & optimo
 vultu spectatissimus. Is natus Tarsi in
 Cilicia ex Patriciorum familia, urbis
 illius Praturam gerebat. Viri pietatem
 & blandos mores omnes admirabantur,
 sed necdum erat baptizatus. Cum pro-
 ximis diebus in Patriam esset reversurus,
 ad Diodorum, Episcopum Tarsensem in-
 vitat,

Theod. V.
 c. 8.

visit, ut quæreret, num aliqua haberet, Sæculum IV.
A. C. 381.
 quæ domum suis mandaret, suamque
 operam ad ferendas epistolas condicebat.
 Illa hora Diodorus de electione viri in
 Sedem Constantinopolitanam immitten-
 di tacitus cogitabat, utque vidit Nectari-
 ii pulchram canitiem, vultus Majesta-
 tem, & conversationis mansuetudinem,
 existimavit, hunc virum vacanti Sedi
 digne præfuturum; & huic cogitationi
 constantius inhæsit. Igitur eo ad Epis-
 copum Antiochenum, nempe Flavianum,
 perducto, de ejusdem dotibus colloqui
 cœpit, rogavitque, ut serio ad ejus meri-
 ta attenderet. Cum illo tempore deli-
 beraretur, quisnam vir inter cœteros
 clarissimus Sedi Constantinopolitanæ es-
 set imponendus? a Diodoro facta men-
 tio de hoc Nectario Flaviano risum mo-
 vit. Nihilominus vocatum iterum ad se
 Nectarium rogavit, ut discessum, quem
 parabat, aliquamdiu differret. Post ali-
 quot dies jussit Imperator, ut Episcopi in
 tabula nomina eorum, quos Episcopatu
 dignos censerent, scriberent, sibi que,
 quem vellet, ex conscriptis nominandi
 libertatem reservavit. Quisque suam
 paravit schedam, & Episcopus Antioche-
 nus, postquam omnes, quos eligibiles
 æstimabat, posuisset, omnium ultimo, ut
 placeret Diodoro, adjunxit Nectarium.
 Imperator, perlectis Nominibus, in no-
 mine

Sæculum IV. mine Nectarii hæsit, pollice ultimam li-
A. C. 381. neam notans, & secum tacite deliberans;
 tum omnium nominibus secundo lustra-
 tis, elegit Nectarium. Omnes mirati
 omnes quærere, quis esset Nectarius?
 quæ viri conditio, quæ patria? ubi æ-
 tem rescitum, necdum esse baptizatum,
 multo magis cuncti Imperatoris electio-
 nem obstupescabant. Ipsum Diodorum
 ætate Nectarii deceptum credunt, ut po-
 taret, eum esse baptizatum, & non au-
 surum fuisse, eundem inter Candidatos
 apponere, si scivisset, non baptizatum.
 Ut ut autem res se habeat, hanc Electio-
 nem singulariter disponente Numine con-
 tigisse, omnibus visum, nam dum ad Im-
 peratorem relatum, virum necdum sacro
 fonte ablutum fuisse, reluctans licet
 quibusdam Episcopis, in sua opinione
 perseveravit. Tandem omnes Principis
 voluntati, & desiderio populi, Nectarium
 postulantis, cessere; ergo baptizatur, &
 adhucdum vestem Neophytorum candi-
 dam gerens, communi totius Concilii
Socr. V. c. 8. consensu Episcopus Constantinopolitanus
 pronuntiatur. Observatum, duos Gre-
Domnus ap. gorios particulatim nempe Nazianzenum,
Facund. lib. & Nyssenum cum Diodoro Tarsensi in
VIII. c. 5. hanc Electionem consensisse. Imperator
Bonif. ep. ad Theodosius Legatos purpuratos misit
Episc. Ma- cum Episcopis, qui a Papa epistolam for-
ced. tom. 4. matam, Electionem Nectarii confirman-
conc. p. 1708. tem, peterent.
Soz. VII.
c. 10. Necta-

Nectarius in discendis functionibus Sæculum IV.
A. C. 381.
 Episcopalibus Cyriacum Episcopum Adanen-
 sem ex Cilicia Præceptorem habuit, quippe a Diodoro Metropolitano ejus obtinuit, ut eum aliquamdiu apud se retinere liceret. Plures præterea Cilices retinuit, atque inter alios Martyrium, Medicum suum, vitiorum, in quæ juvenis abripi se passus fuerat, conscium. Hunc Nectarius volebat ordinare Diaconum; sed recusavit Martyrius, se illo gradu indignum affirmans, atque vitæ licentius ante actæ testem ipsum Nectarium appellans; cui Nectarius: *me vero, qui modo Episcopus sum, an nescis olim te pejorem fuisse, teque ipsum in procurandis explendæ libidinis occasionibus mihi contulisse amicam operam? verumtamen, replicabat Martyrius: tu modo per Baptismi virtutem sanctificatus es, & præterea Sacerdotii Gratiam recepisti; ita ut, sicut ego existimo, ad innocentiam infantum Neo-Natorum redieris; ego autem a multo jam tempore Baptismum accepi, nec postea sanctiorem, quam antea, vitam duxi.* Itaque ut in ordinationem consentiret, moveri non potuit.

§. VI.

Symbolum Concilii Constantinopolitani.

Primum S. Meletius Concilio Constantino-

tino-